

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 88/03-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. apríla 2003 predbežne prerokoval sťažnosť J. T., bytom J., vo veci porušenia základných práv a slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn. 12 C 329/00 a v konaní vedenom na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 8 Co 375/01 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. T. o d m i e t a ako návrh podaný oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. apríla 2003 doručená sťažnosť J. T., bytom J. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci porušenia základných práv a slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde v Trnave (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 12 C 329/00 a v konaní vedenom na Krajskom súde v Trnave (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 8 Co 375/01. Sťažovateľ požaduje, aby ústavný súd zrušil rozsudok okresného súdu č. k. 12 C 329/00-25 z 20. marca 2001 a uznesenie krajského súdu č. k. 8 Co 375/01-34 z 31. januára 2002. Požaduje tiež „Zaplatiť ... 30.000,- Sk ako nemajetkovú ujmu a náhradu za súdne trovy vo výške 540,- Sk“. Uvádza, že Fond pre dôchodcov i. f., a.

s., podal proti nemu na okresnom súde žalobu o zaplatenie 750 Sk istiny s príslušenstvom. Po vydaní platobného rozkazu sťažovateľ istinu zaplatil, no napriek tomu rozsudkom okresného súdu č. k. 12 C 329/00-25 z 20. marca 2001 a uznesením krajského súdu č. k. 8 Co 375/01-34 z 31. januára 2002 bol zaviazaný nahradiť žalujúcej spoločnosti náhradu trov prvostupňového konania vo výške 1 117 Sk. Tieto rozhodnutia sú v rozpore so zákonom, keďže podľa názoru sťažovateľa on zastavenie konania vo veci samej nezavinil, a preto mu všeobecné sudy v rozpore so zákonom uložili povinnosť na náhradu trov konania.

Sťažovateľ sa obrátil na ústavný súd už 17. januára 2003. Jeho vtedajšie podanie vedené na ústavnom súde pod sp. zn. Rvp 76/03 nespĺňalo zákonné kritériá, a preto bolo listom z 25. marca 2003 odložené. Zo spisu sp. zn. Rvp 76/03 vyplýva aj skutočnosť, že rozsudok okresného súdu č. k. 12 C 329/00-25 z 20. marca 2001 vo výroku o trovách konania nadobudol v spojení s uznesením krajského súdu právoplatnosť 15. mája 2002.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré

nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Pokiaľ návrh splňa zákonom ustanovené podmienky, ústavný súd podľa § 25 ods. 3 zákona o ústavnom súde rozhodne o prijatí sťažnosti na ďalšie konanie.

Podľa názoru ústavného súdu treba sťažnosť považovať za oneskorene podanú.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Keďže rozsudok okresného súdu v znení potvrdzujúceho uznesenia krajského súdu nadobudol právoplatnosť 15. mája 2002, sťažnosť ústavnému súdu bolo treba podať najneskôr do 15. júla 2002. Sťažnosť však bola podaná neskôr, a teda oneskorene.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. apríla 2003